

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 393

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 4 mai 2004

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRÂRI ALE SENATULUI			
16.	— Hotărâre privind contul de execuție a bugetului de venituri și cheltuieli al Senatului pe anul 2003.....	2	
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
541.	— Hotărâre privind unele măsuri pentru continuarea participării României la finalizarea lucrărilor de construire a Combinatului minier de îmbogățire a minereurilor acide cu conținut de fier de la Krivoi Rog din Ucraina.....	2	
543.	— Hotărâre privind elaborarea și punerea în aplicare a planurilor și programelor de gestionare a calității aerului.....	3-5	
546.	— Hotărâre privind aprobarea Metodologiei pentru delimitarea domeniului public al statului în zona costieră.....	5-7	
572.	— Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivelor de investiții „Infrastructura conexă de pe teritoriul românesc a obiectivului «Pod peste fluviul Dunărea, la Calafat — Vidin».....		8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
56.	— Ordin al președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare privind aprobarea Normelor fundamentale pentru gospodărirea în siguranță a deșeurilor radioactive.....		8-13
62.	— Ordin al președintelui Comisei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare pentru aprobarea Normelor privind eliberarea de sub regimul de autorizare a materialelor rezultate din practici autorizate în domeniul nuclear.....		14-16

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI ROMÂNIEI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRĂRE

privind contul de execuție a bugetului de venituri și cheltuieli al Senatului pe anul 2003

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 32 alin. (1) lit. j) și ale art. 201 alin. (1) din Regulamentul Senatului, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă contul de execuție a bugetului de venituri și cheltuieli al Senatului pe anul 2003, potrivit Raportului privind execuția bugetului Senatului la 31 decembrie 2003, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 19 aprilie 2004, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DAN MIRCEA POPESCU

București, 19 aprilie 2004.
Nr. 16.

*) Anexa se comunică celor interesați.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind unele măsuri pentru continuarea participării României la finalizarea lucrărilor de construire a Combinatului minier de îmbogățire a minereurilor acide cu conținut de fier de la Krivoi Rog din Ucraina

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se împuternicesc Ministerul Economiei și Comerțului, Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Afacerilor Externe să emită un mandat de reprezentare pentru L.N.M. Holdings NV, care participă la privatizarea

Combinatului minier de îmbogățire a minereurilor acide cu conținut de fier de la Krivoi Rog din Ucraina, să negocieze, pentru partea română, cu partea ucraineană condițiile privind finalizarea lucrărilor la acest obiectiv.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministru de stat, ministrul economiei și comerțului,

Dan Ioan Popescu

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

Ministrul afacerilor externe,

Mircea Geoană

București, 7 aprilie 2004.
Nr. 541.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind elaborarea și punerea în aplicare a planurilor și programelor de gestionare a calității aerului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 18 alin. (2) și al art. 51¹ lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 243/2000 privind protecția atmosferei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 655/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta hotărâre stabilește cadrul procedural general de elaborare și punere în aplicare a planurilor și a programelor de gestionare a calității aerului în vederea menținerii concentrațiilor poluanților în aerul înconjurător sub valoarea limită și sub valoarea țintă, stabilite prin reglementările în vigoare, și atingerii într-o perioadă dată a acestora, în cazul în care sunt depășite, precum și stabilirea responsabilităților ce revin autorităților implicate în elaborarea acestor planuri și programe de gestionare.

Art. 2. — În sensul prevederilor prezentei hotărâri, următoarele sintagme se definesc după cum urmează:

a) *episod de poluare* reprezintă perioada în care concentrațiile unuia sau mai multor poluanți în aerul înconjurător ating sau depășesc pragurile de informare și de alertă; este generat în principal de condițiile meteorologice defavorabile dispersiei;

b) *plan de gestionare a calității aerului*, denumit în continuare *plan de gestionare*, reprezintă totalitatea măsurilor/acțiunilor ce se desfășoară pe o durată de maximum 3 zile, în cazul apariției unui episod de poluare generat de un singur poluant, în vederea încadrării sub valoarea limită;

c) *plan integrat de gestionare a calității aerului*, denumit în continuare *plan integrat de gestionare*, reprezintă totalitatea măsurilor/acțiunilor ce se desfășoară pe o durată de maximum 3 zile, în cazul apariției unui episod de poluare generat de cel puțin 2 poluanți, în vederea încadrării sub valoarea limită;

d) *program de gestionare a calității aerului*, denumit în continuare *program de gestionare*, reprezintă totalitatea măsurilor/acțiunilor ce se desfășoară într-o perioadă nu mai mare de 5 ani, în zonele și aglomerările unde pentru unul dintre poluanți se constată depășiri ale valorilor limită și/sau ale valorilor țintă, în vederea încadrării sub aceste valori;

e) *program integrat de gestionare a calității aerului*, denumit în continuare *program integrat de gestionare*, reprezintă totalitatea măsurilor/acțiunilor ce se desfășoară într-o perioadă nu mai mare de 5 ani, în zonele și aglomerările unde pentru cel puțin 2 poluanți se constată depășiri ale valorilor limită și/sau ale valorilor țintă, în vederea încadrării sub aceste valori.

Art. 3. — (1) Planurile și programele de gestionare se inițiază pe baza datelor despre calitatea aerului înconjurător provenite din Sistemul național de evaluare și gestionare integrată a calității aerului.

(2) Pe baza planurilor și programelor de gestionare autoritatea centrală pentru protecția mediului elaborează Planul național de acțiune pentru protecția atmosferei, care face parte integrantă din Planul național de acțiune pentru protecția mediului.

CAPITOLUL II

Elaborarea planurilor de gestionare/planurilor integrate de gestionare

Art. 4. — În zonele și aglomerările unde, în urma evaluării calității aerului, se constată că valorile concentrațiilor în aerul înconjurător pentru unul sau mai mulți poluanți depășesc pragul de alertă, autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului inițiază elaborarea planului de gestionare, respectiv a planului integrat de gestionare.

Art. 5. — În vederea elaborării planului de gestionare/planului integrat de gestionare, autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului are următoarele responsabilități:

a) identifică sursa/sursele care a/au generat episodul de poluare și o/le localizează pe hartă; harta cuprinde coordonatele geografice ale stației de monitorizare care a înregistrat depășirile;

b) informează autoritatea centrală pentru protecția mediului cu privire la inițierea elaborării planului de gestionare/planului integrat de gestionare;

c) informează și avertizează autoritățile administrației publice locale în cazul în care sursa care a generat episodul de poluare este reprezentată de o sursă mobilă;

d) informează direcția de sănătate publică teritorială cu privire la depășirile pragului de informare și de alertă pentru ca aceasta să informeze medicii din sistemul de îngrijiri medicale și publicul despre măsurile de prevenire a efectelor asupra stării de sănătate;

e) informează titularul activității în cazul în care sursa care a generat episodul de poluare este o sursă fixă;

f) dispune ca titularul activității care a generat episodul de poluare să ia măsuri urgente și eficiente de reducere a emisiilor de poluanți în aer, astfel încât concentrația în aerul înconjurător să fie rapid redusă la nivelul valorii limită, inclusiv prin reducerea activităților poluatoare și/sau prin oprirea temporară a acestora;

g) include planul de gestionare/planul integrat de gestionare în autorizația de mediu.

Art. 6. — (1) În vederea elaborării și punerii în aplicare a planului de gestionare/planului integrat de gestionare, autoritățile administrației publice locale au următoarele responsabilități:

a) colaborează cu inspectoratele județene de poliție și cu serviciile deconcentrate ale autorității publice centrale pentru transport în vederea aplicării măsurilor de reducere a concentrațiilor poluanților în aerul înconjurător, în cazul în care sursa care a generat episodul de poluare este reprezentată de o sursă mobilă;

b) urmăresc și asigură îndeplinirea prevederilor din planurile de gestionare, cu sprijinul autorităților publice teritoriale pentru protecția mediului;

(2) Măsurile de reducere a concentrațiilor poluanților în aerul înconjurător se aplică în funcție de gravitatea efectelor pe care le poate produce depășirea înregistrată asupra sănătății populației și mediului înconjurător și pot fi după caz:

a) de limitare a vitezei autovehiculelor pe o anumită zonă;
b) de deviere a traficului rutier și/sau de interdicere a circulației în acea zonă, pe o perioadă determinată.

Art. 7. — Titularul activității care a generat episodul de poluare este obligat să ia măsuri urgente și eficiente de reducere a emisiilor de poluanți în aer, astfel încât concentrația acestora în aerul înconjurător să fie redusă la nivelul valorii limită, inclusiv prin reducerea activităților poluatoare, schimbarea combustibililor și/sau prin oprirea temporară a activităților poluatoare.

Art. 8. — Măsurile și acțiunile cuprinse în planul de gestionare/planul integrat de gestionare sunt la dispoziția publicului.

CAPITOLUL III

Elaborarea programelor de gestionare/programelor integrate de gestionare

Art. 9. — În zonele și aglomerările în care, în urma evaluării calității aerului, se constată că valorile concentrațiilor în aerul înconjurător pentru unul sau mai mulți poluanți depășesc valorile limită și/sau valorile țintă, autoritatea publică teritorială de protecție a mediului inițiază elaborarea programului de gestionare și, respectiv, a programului integrat de gestionare în cazul în care poluarea atmosferei se datorează mai multor poluanți.

Art. 10. — (1) Prin ordin al prefectului, la propunerea autorității teritoriale de protecție a mediului și a consiliului județean, se înființează la nivel județean Comisia tehnică pentru elaborarea programelor de gestionare, denumită în continuare *Comisie tehnică*.

(2) Comisia tehnică are în componență cel puțin reprezentanți ai următoarelor autorități și instituții: autoritatea locală de protecție a mediului, direcția de sănătate publică județeană sau a municipiului București, direcția județeană pentru agricultură și dezvoltare rurală, consiliul local, primăria, oficiul județean de cadastru, geodezie și cartografie, titularul activității.

(3) Comisia tehnică elaborează programele de gestionare în termen de 6 luni de la inițierea acestora de către autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului.

Art. 11. — În vederea elaborării programelor de gestionare, autoritatea publică teritorială de protecție a mediului are următoarele responsabilități:

a) identifică sursa/sursele care a/au generat concentrații în aerul înconjurător, pentru unul sau mai mulți poluanți mai mari decât valorile limită și/sau valorile țintă și o/le localizează pe hartă; harta cuprinde și coordonatele geografice ale stației care a înregistrat depășirile;

b) informează autoritatea publică centrală pentru protecția mediului cu privire la inițierea elaborării programului de gestionare;

c) informează autoritățile administrației publice locale, în cazul în care sursa care a generat concentrații în aerul înconjurător mai mari decât valoarea limită este reprezentată de o sursă mobilă;

d) informează titularul activității în cazul în care sursa care a generat concentrații în aerul înconjurător mai mari decât valoarea limită este sursă fixă;

e) asigură ca prin programele pentru conformare să se atingă toate obiectivele stabilite prin programul de gestionare/programul integrat de gestionare;

f) monitorizează implementarea măsurilor și atingerea obiectivelor stabilite prin programul de gestionare;

g) participă în Comisia tehnică, prin desemnarea unui reprezentant;

h) publică pe pagina proprie de Internet programul de gestionare elaborat de Comisia tehnică, în termen de 3 zile de la elaborarea sa, în vederea consultării acestuia de către public;

i) elaborează împreună cu compartimentele de specialitate din cadrul autorității administrației publice locale

și al direcțiilor județene de sănătate publică un raport anual cu privire la stadiul realizării măsurilor din programul de gestionare;

j) publică pe pagina proprie de Internet versiunea finală a programului de gestionare, în vederea asigurării accesului publicului la informația de mediu.

Art. 12. — În vederea elaborării programelor de gestionare/programelor integrate de gestionare, autoritățile administrației publice locale au următoarele responsabilități:

a) iau măsuri ca documentațiile de urbanism să fie elaborate cu respectarea programelor de gestionare și astfel încât concentrațiile în aerul înconjurător pentru unul sau mai mulți poluanți să nu depășească valoarea limită;

b) participă în Comisia tehnică, prin desemnarea unui reprezentant;

c) elaborează raportul anual privind realizarea măsurilor din programul de gestionare/programul integrat de gestionare;

d) asigură publicarea într-un ziar de circulație județeană a programului de gestionare elaborat de Comisia tehnică în vederea supunerii acestuia spre dezbateră publicului, în termen de 3 zile de la elaborarea sa;

e) pun la dispoziție publicului programul de gestionare în forma sa finală, precum și raportul anual privind realizarea măsurilor din programul de gestionare/programul integrat de gestionare.

Art. 13. — Titularul activității care a generat în aerul înconjurător concentrații mai mari decât valoarea limită are următoarele obligații:

a) să prezinte autorității publice teritoriale pentru protecția mediului planul cadastral al amplasamentului și coordonatele geografice ale surselor;

b) să ia măsuri eficiente de reducere a emisiilor de poluanți astfel încât concentrațiile acestora în aerul înconjurător să se situeze sub valoarea limită la termenul prevăzut în programul de gestionare;

c) să desfășoare activitățile prevăzute în programul de gestionare și să respecte termenele stabilite prin acesta;

d) să anunțe autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului în cazul în care măsurile din programul de gestionare nu mai corespund activității desfășurate;

e) să participe la dezbaterile publice organizate în vederea aprobării programului de gestionare.

Art. 14. — (1) Comisia tehnică elaborează programul de gestionare/programul integrat de gestionare, care este supus dezbaterii publice.

(2) Publicul este invitat să formuleze observații la programul de gestionare, în scris, și să le transmită fie pe adresa autorității publice teritoriale pentru protecția mediului, fie pe adresa consiliului local sau județean, în termen de 15 zile de la publicarea lui potrivit art. 11 lit. h).

(3) Programul de gestionare se supune dezbaterii publice și prin stabilirea de întâlniri între reprezentanții titularului activității, ai Comisiei tehnice și public. În urma dezbaterii se încheie un proces-verbal care cuprinde discuțiile și concluziile întâlnirii.

(4) Comisia tehnică analizează observațiile și/sau propunerile rezultate în urma consultării publicului și elaborează programul de gestionare, pe care îl supune aprobării potrivit art. 15.

Art. 15. — (1) Programul de gestionare se aprobă prin hotărâre a consiliului local sau județean, după cum programul privește una sau mai multe localități ori întreg județul, în termen de 90 de zile de la finalizarea lui.

(2) Măsurile și activitățile din cadrul programului de gestionare/programului integrat de gestionare nu se pot desfășura pe o perioadă mai mare de 5 ani.

(3) Programul de gestionare/programul integrat de gestionare este public.

Art. 16. — (1) Autoritatea publică teritorială de protecție a mediului colaborează cu compartimentele de specialitate

din cadrul administrației publice locale în vederea elaborării raportului cu privire la stadiul realizării măsurilor din programul de gestionare.

(2) Raportul prevăzut la alin. (1) se elaborează anual și se supune aprobării consiliului local sau județean, după cum programul privește una sau mai multe localități ori întreg județul, nu mai târziu de primul trimestru al anului următor.

(3) Raportul prevăzut la alin. (2) se pune la dispoziție publicului prin grija autorităților administrației publice locale, în baza art. 12 lit. e).

CAPITOLUL IV

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 17. — Metodologia de elaborare și punere în aplicare a planurilor și programelor de gestionare se

elaborează în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri și se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului.

Art. 18. — (1) Planurile locale de acțiune pentru protecția mediului se elaborează luându-se în considerare planurile și programele de gestionare.

(2) Planurile locale de acțiune pentru protecția mediului care sunt în curs de aplicare se revizuiesc și se actualizează în conformitate cu prevederile prezentei hotărâri, în termen de 12 luni de la data intrării acesteia în vigoare.

Art. 19. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul mediului și gospodăririi apelor,
Speranța Maria Ianculescu
Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Ilie Sârbu
Ministrul sănătății,
Ovidiu Brînzan
Ministru de stat,
ministrul administrației și internelor,
Ioan Rus
Ministrul delegat pentru administrația publică,
Gabriel Oprea
p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 7 aprilie 2004.
Nr. 543.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Metodologiei pentru delimitarea domeniului public al statului în zona costieră

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 202/2002 privind gospodărirea integrată a zonei costiere, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 280/2003.

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Metodologia pentru delimitarea domeniului public al statului în zona costieră, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul mediului și gospodăririi apelor,
Speranța Maria Ianculescu
p. Ministrul de stat,
ministrul administrației și internelor,
Nicolae Berechet,
secretar de stat
Ministrul delegat pentru administrația publică,
Gabriel Oprea

București, 7 aprilie 2004.
Nr. 546.

METODOLOGIE
pentru delimitarea domeniului public al statului în zona costieră

Art. 1. — Zona costieră se delimitează potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 202/2002 privind gospodărirea integrată a zonei costiere, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 280/2003, și în conformitate cu prezenta metodologie.

Art. 2. — (1) Aparțin domeniului public al statului din zona costieră următoarele:

a) litoralul și aria maximă costieră ce includ: zona dintre limita minimă și maximă de înaintare a valurilor, în cazul celor mai puternice furtuni înregistrate, cu toate porțiunile de țărm inundate periodic prin acțiunea valurilor, și zona de depozite neconsolidate, formate din nisip, pietriș și roci, incluzând și dunele, indiferent dacă sunt sau nu acoperite cu vegetație, formate prin acțiunea mării, vânturilor dinspre mare sau a altor cauze naturale sau artificiale;

b) depozitele sedimentare la linia țărmului sau formate prin retragerea mării, indiferent de cauze;

c) avansarea uscatului, cauzată direct sau indirect de orice fel de lucrare costieră;

d) uscatul invadat de mare, din orice cauză, devenind o parte a fundului mării;

e) falezele care sunt în contact cu marea sau cu proprietatea publică a statului, până la 10 m în spatele crestei falezei;

f) uscatul, delimitat la punctele anterioare, care, din orice cauză, a pierdut calitatea sa de plajă sau de faleză;

g) insulele formate în marea interioară/teritorială;

h) lucrările și instalațiile situate în zona costieră, inclusiv cele de semnalizare, ce constituie bunuri aparținând proprietății publice a statului, precum și uscatul aferent funcționării acestora;

i) incintele portuare și lucrările de protecție a acestora;

j) marea teritorială, resursele naturale ale zonei economice exclusive și ale platoului continental.

(2) Litoralul care se dezvoltă în regim natural este constituit din sectoare de țărm neafectate de intervenția directă a activității umane. Acesta se clasifică în litoral cu altitudine joasă — plajele și litoral cu altitudine relativ înaltă — falezele.

(3) Litoralul în regim construit se referă la lucrări, instalații și structuri hidrotehnice costiere realizate sau care se vor realiza pentru activități economice — porturi, structuri similare sau adiacente — și pentru amenajarea și protecția zonei costiere — diguri, consolidări.

Art. 3. — Din punct de vedere geomorfologic zona costieră se împarte în două sectoare:

a) sectorul nordic, delimitat de Brațul Chilia și Capul Midia, care include Rezervația Biosferei „Delta Dunării”;

b) sectorul sudic, delimitat de Capul Midia și Vama Veche.

Art. 4. — (1) Delimitarea zonei terestre de cea marină se realizează prin intermediul interfeței mare—uscat, linia țărmului, existența la data sau în perioada măsurării și pe care Direcția hidrografică maritimă din cadrul Ministerului Apărării Naționale o utilizează la realizarea hărților de navigație.

(2) Conform standardelor Organizației Hidrografice Internaționale, măsurătorile privind linia țărmului se actualizează într-un interval de 3—5 ani, în funcție de situația concretă a zonei în cauză.

(3) În cazul sectoarelor de țărm unde nu există măsurători sau acestea sunt incomplete, delimitarea domeniului public al statului se face prin aplicarea procedurii de delimitare a sectoarelor învecinate sau zonelor similare aparținând zonei costiere.

Art. 5. — În zonele cu plaje acoperite cu vegetație naturală se consideră limita de înaintare a valurilor de furtună la contactul cel mai apropiat de interfața mare—uscat dintre plaja fără vegetație și cea cu vegetație frecventă.

Art. 6. — Reprezentarea pe hărți și planuri a zonei dintre limita minimă și cea maximă de înaintare a valurilor se realizează prin raportare la linia medie a contactului mare—uscat.

Art. 7. — Limita maximă terestră a domeniului public al statului în sectoarele prevăzute la art. 3 se stabilește luându-se în considerare delimitarea zonelor funcționale, dar și componentele geomorfologice specifice, în conformitate cu prevederile legale.

Art. 8. — (1) Plaja reprezintă un depozit sedimentar natural de protecție a țărmului împotriva acțiunii distructive a mării.

(2) Plaja emersă este o fâșie neconsolidată de țărm, constituită din nisip/galeți/fragmente de roci, ce se extinde în mod natural de la linia apei până la contactul cu vegetația permanentă.

(3) Delimitarea fizică a plajei se stabilește după identificarea componentelor geomorfologice specifice pentru plajele naturale — berme, dune — și geomorfologice combinate cu cele antropice pentru plajele în regim construit. Delimitarea fizică a plajei va fi precedată de efectuarea unor analize geomorfologice și ecologice pentru identificarea caracteristicilor funcționale ale acesteia.

Art. 9. — Din punct de vedere tehnic, delimitarea domeniului public al statului în zona costieră se realizează prin determinarea, pe bază de măsurători, a poziției, configurației și mărimii suprafețelor, situate de o parte și de alta a liniei țărmului.

Art. 10. — Pe baza criteriilor de utilizare și gestionare, zona costieră se clasifică în următoarele zone funcționale:

a) în sectorul nordic — zona terestră;

a.1. zone strict protejate;

a.2. zone tampon;

a.3. zone economice;

b) în sectorul sudic — zona terestră:

b.1. zone cu plaje turistice;

b.2. zone cu plaje neamenajate, care includ dune și vegetație de nisip;

b.3. zone cu faleze;

b.4. rezervații naturale;

c) în sectorul sudic — zona de la interfața mare—uscat:

c.1. porturi și construcții hidrotehnice aferente;

c.2. construcții hidrotehnice — emerse și submerse — de protecție litorală;

c.3. lucrări de consolidare a falezelor;

d) în sectorul nordic și sudic — zona marină:

d.1. zone de căi navigabile și rade portuare;

d.2. raioane de pregătire și execuție a misiunilor specifice de către navele militare;

d.3. zone de creștere a moluștelor;

- d.4. zone de pescuit;
- d.5. zone de agrement nautic;
- d.6. zone de înbăiere.

Art. 11. — (1) Delimitarea și marcarea limitei administrative a domeniului public al statului în zona costieră se realizează în condițiile legii, cu avizul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, Ministerului Administrației și Internelor și Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor, de către instituții de specialitate autorizate de Oficiul Național de Cadastru, Geodezie și Cartografie și, după caz, de Direcția topografică militară, Direcția hidrografică maritimă din cadrul Ministerului Apărării Naționale și Administrația Națională „Apele Române”.

(2) În sensul prezentei hotărâri, prin *limită administrativă a domeniului public al statului* se înțelege zona costieră administrată de către autoritățile publice centrale competente potrivit legii și delimitată potrivit prezentei metodologii.

Art. 12. — Unitățile administrativ-teritoriale au obligația să actualizeze o dată la 5 ani, folosind metode fotogrammetrice, planurile urbanistice generale prin introducerea zonelor costiere și de litoral aparținând statului, după finalizarea lucrărilor tehnice de delimitare a acestora.

Art. 13. — În delimitarea domeniului public și a zonelor funcționale din zona costieră se va lua în considerare necesitatea asigurării accesului liber al publicului la linia țărmului, în condițiile legii.

Art. 14. — Principalele documente tehnice necesare delimitării domeniului public al statului, corespunzător zonei costiere, sunt:

- a) registrul cadastral al proprietarilor;
- b) planuri și hărți topografice la scări convenabile;
- c) planuri cadastrale la diferite scări;
- d) planuri de amenajare a teritoriului și de urbanism;
- e) imagini aeriene – analogice sau digitale;
- f) imagini satelitare – analogice sau digitale.

Art. 15. — La nivelul unităților administrativ-teritoriale, lucrările tehnice pentru delimitarea domeniului public al statului în zona costieră în cadrul studiului cadastral constau în:

- a) recunoașterea terenului;
- b) stabilirea metodelor adecvate de ridicare topografică;
- c) delimitarea pe toată lungimea litoralului a unei fâșii de teren late de 50–150 m, măsurată de la linia cea mai înaintată a mării, în funcție de lățimea zonei costiere, în care sunt interzise orice fel de construcții definitive;
- d) identificarea categoriilor de folosință, a destinației terenurilor și a proprietarilor de terenuri din cadrul zonei costiere;

e) măsurători topografice cu aparate de mare precizie pentru marcarea pe teren a limitei zonei costiere și actualizarea planurilor cadastrale existente în zonă. Măsurătorile din teren se fac plecându-se de la rețeaua geodezică de stat și axul cadastral de referință al zonei costiere. În funcție de necesități, se va proceda la o îndesire a măsurătorilor;

f) întocmirea, conform Normelor tehnice de introducere a cadastrului general, aprobate în condițiile legii, a planurilor cadastrale cuprinzând zona costieră;

g) întocmirea schițelor de reperaj și a descrierilor topografice pentru punctele bornate pe limita zonei costiere

și a punctelor bornate din rețeaua de îndesire și de ridicare;

h) marcarea în teren, prin borne, a porțiunii din zona costieră care constituie domeniul public;

i) inventarierea coordonatelor, în sistemul național de referință Stereografic 1970, pentru toate punctele materializate, pe suport analogic și digital (fișier ASCII);

j) întocmirea planurilor cadastrale digitale și a bazelor de date aferente, conform Normelor tehnice elaborate în condițiile legii de Oficiul Național de Cadastru, Geodezie și Cartografie.

Art. 16. — Documentația cadastrală pentru delimitarea zonei costiere se va întocmi de către persoane fizice sau juridice autorizate să realizeze și să verifice lucrări de specialitate în domeniul cadastrului, geodeziei și cartografiei pe teritoriul României, în condițiile legii.

Art. 17. — (1) Pentru delimitările topometrice în teren se vor utiliza rețeaua geodezică de stat, precum și rețeaua bazei bornate litorale.

(2) Pentru supravegherea elementelor constituente ale zonei costiere, rețeaua bazei bornate determinată în sistemul de referință național va fi reactualizată periodic de către instituțiile abilitate conform prevederilor legale.

(3) Rețeaua geodezică de stat va fi inventariată permanent de către oficiile județene de cadastru, geodezie și cartografie, în condițiile legii.

Art. 18. — (1) Gestionarea informației și a bazei de date integrate referitoare la zona costieră se realizează în permanență de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și gospodăririi apelor, sub coordonarea Comitetului național al zonei costiere.

(2) În cazul unor evenimente de mediu deosebite, cu efecte distructive majore asupra litoralului, Comitetul național al zonei costiere se întrunește de urgență pentru analizarea situației create, în vederea actualizării delimitării domeniului public al statului.

Art. 19. — Toate activitățile, informațiile, documentațiile cu privire la delimitarea domeniului public al statului în zona costieră se vor constitui în elemente de inventar la nivel național, ca informații asupra zonei costiere și de mediu.

Art. 20. — Persoanele fizice și juridice, autoritățile administrației publice centrale și locale, deținătorii de date și informații legate de procesul de delimitare a zonei costiere și de stabilire a proprietății au obligația să furnizeze executantului lucrării toate informațiile solicitate, în condițiile legii.

Art. 21. — Guvernul este împuternicit să verifice, prin autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și gospodărirea apelor, statutul legal al proprietății în zona costieră și să acționeze în consecință pentru respectarea dreptului proprietății publice.

Art. 22. — (1) Comitetul național al zonei costiere va semna cu fiecare vecin, proprietar sau administrator al zonei costiere, un proces-verbal de situație.

(2) Documentația finală a delimitării domeniului public în zona costieră va fi transmisă la oficiul județean de cadastru, geodezie și cartografie spre a fi recepționată din punct de vedere topografic, apoi la biroul de carte funciară pentru publicitatea imobiliară, în condițiile legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Infrastructura conexă de pe teritoriul românesc a obiectivului «Pod peste fluviul Dunărea, la Calafat — Vidin»“

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Infrastructura conexă de pe teritoriul românesc a obiectivului «Pod peste fluviul Dunărea, la Calafat — Vidin»“ prevăzuți în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții ai căror indicatori tehnico-economici sunt aprobați conform art. 1 se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, în limita prevăzută anual cu această destinație, din credite externe și din alte surse legal constituite.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Ileana Tureanu,
secretar de stat
p. Ministrul finanțelor publice,
Neculae Eugeniu Plăiașu,
secretar de stat

București, 15 aprilie 2004.
Nr. 572.

*) Anexa se comunică Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GUVERNUL ROMÂNIEI
COMISIA NAȚIONALĂ PENTRU CONTROLUL ACTIVITĂȚILOR NUCLEARE

ORDIN

privind aprobarea Normelor fundamentale pentru gospodărirea în siguranță a deșeurilor radioactive

În conformitate cu prevederile Legii nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță a activităților nucleare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 1.627/2003 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare,

președintele Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele fundamentale pentru gospodărirea în siguranță a deșeurilor radioactive, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Normele prevăzute la art. 1 intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — Direcția radiații ionizante, Direcția radioprotecție și deșeuri radioactive, Direcția reactori nucleari, Direcția controlul calității, Direcția materiale speciale din cadrul Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Președintele Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare,
Lucian Biro

București, 25 martie 2004.
Nr. 56.

NORME FUNDAMENTALE pentru gospodărirea în siguranță a deșeurilor radioactive

CAPITOLUL I Scop și definiții

Art. 1. — Prezentele norme stabilesc principiile și cerințele generale privind aplicarea gospodării în siguranță a deșeurilor radioactive, inclusiv a combustibilului nuclear uzat, potrivit prevederilor Legii nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță a activităților nucleare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 111/1996*.

Art. 2. — Prezentele norme completează prevederile Normelor fundamentale de securitate radiologică, aprobate prin Ordinul președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare nr. 14/2000, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 404 și nr. 404 bis din 29 august 2000, denumite în continuare *NFSR*.

Art. 3. — (1) Etapele de bază în gospodărirea deșeurilor radioactive sunt definite în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentele norme.

(2) În scopul aplicării prezentelor norme, pe lângă termenii și expresiile care se definesc în *Legea nr. 111/1996* și în *NFSR*, mai sunt utilizați termeni și expresii specifice, ale căror definiții sunt date în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezentele norme.

CAPITOLUL II Domeniul de aplicabilitate

Art. 4. — (1) Prezentele norme se aplică activităților legate de gospodărirea deșeurilor radioactive, de la generare și până la depozitarea definitivă.

(2) Prezentele norme se aplică atât deșeurilor radioactive și surselor orfane rezultate din practici prezente sau desfășurate în trecut, cât și deșeurilor radioactive rezultate în urma unei intervenții în caz de accident nuclear.

Art. 5. — Prezentele norme se aplică, împreună cu reglementările specifice emise de autoritățile competente, și în cazul activităților legate de gospodărirea deșeurilor radioactive care prezintă pericole suplimentare, cum ar fi cele chimice, biologice, piroforice, inflamabile etc.

CAPITOLUL III Obiectivul gospodării în siguranță a deșeurilor radioactive

Art. 6. — Obiectivul gospodării în siguranță a deșeurilor radioactive este protejarea sănătății oamenilor și a mediului, acum și în viitor, fără transferarea nejustificată a răspunderii către generațiile viitoare.

CAPITOLUL IV Principiile fundamentale ale gospodării deșeurilor radioactive și cerințele generale privind aplicarea principiilor

Principiul 1: Protecția sănătății populației

Art. 7. — Deșeurile radioactive trebuie să fie gospodărite astfel încât să asigure un nivel acceptabil al sănătății oamenilor.

Art. 8. — În gospodărirea deșeurilor radioactive trebuie luate în considerare diversele căi posibile de expunere a ființei umane la radiații, asigurându-se că expunerile se încadrează în cerințele prevăzute de *NFSR* și de

reglementările specifice emise de Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare, denumită în continuare *CNCAN*.

Art. 9. — În justificarea oricărei practici, care trebuie realizată conform prevederilor *NFSR*, trebuie să fie luată în considerare gospodărirea deșeurilor radioactive rezultate din practica respectivă.

Art. 10. — Planificarea activităților de gospodărire în siguranță a deșeurilor radioactive trebuie să acopere întreaga perioadă în care radioactivitatea deșeurilor prezintă pericole pentru sănătatea oamenilor, cu luarea în considerare a următoarelor circumstanțe:

a) beneficiile practicii și expunerile potențiale se pot referi la grupuri de populație separate în timp de mai multe generații;

b) perioadele mari conduc la incertitudini crescute în ceea ce privește rezultatele evaluării securității;

c) radionuclizii se dezintegrează în timp.

Art. 11. — Sursele orfane recuperate, precum și deșeurile rezultate în urma unei intervenții trebuie predate ca deșeu radioactiv unei unități specializate pentru tratarea, condiționarea, depozitarea intermediară și/sau depozitarea definitivă a deșeurilor radioactive.

Principiul 2: Protecția mediului

Art. 12. — Deșeurile radioactive trebuie să fie gospodărite astfel încât să asigure un nivel acceptabil de protecție a mediului.

Art. 13. — La depozitarea definitivă a deșeurilor radioactive se vor prefera concentrarea și izolarea radionuclizilor față de diluția și dispersia în mediu.

Art. 14. — În evaluările de securitate pentru activitățile de depozitare definitivă a deșeurilor radioactive trebuie să fie considerate pe termen lung:

a) impactul eliberărilor, normale sau potențiale, de radionuclizi în mediu asupra organismelor umane;

b) impactul eliberărilor, normale sau potențiale, de radionuclizi în mediu asupra altor specii decât specia umană;

c) efectele adverse asupra viitoarei disponibilități a resurselor naturale: pământ, ape de suprafață, ape freatice, materii prime;

d) impactul neradiologic: poluare chimică, alterarea habitatului natural.

Art. 15. — În stabilirea limitelor derivate de emisie a efluenților radioactivi din cadrul oricărei practici trebuie să se țină seama de efectul acumulărilor de radioactivitate rezultate în urma evacuărilor îndelungate.

Art. 16. — Limitele derivate de emisie a efluenților radioactivi trebuie stabilite la niveluri care să asigure că atât dozele permise de un membru al grupului critic, cât și radioactivitatea mediului sunt menținute la valori cât mai scăzute rezonabil posibil.

Art. 17. — La stabilirea limitelor derivate de emisie a efluenților radioactivi trebuie să se țină seama și de impactul neradiologic asupra mediului, asigurându-se ca nivelul de protecție față de acest impact să fie cel puțin la fel de bun ca acela cerut pentru activități industriale similare.

Art. 18. — Importul de deșuri radioactive este interzis, cu excepția situațiilor prevăzute de *Legea nr. 111/1996*.

Principiul 3: Protecția dincolo de granițele naționale

Art. 19. — Deșeurile radioactive trebuie să fie gospodărite astfel încât să fie luate în considerare efectele

asupra sănătății oamenilor și asupra mediului atât din țară, cât și de dincolo de granițele țării.

Art. 20. — Evaluările de securitate pentru activitățile de gospodărire a deșeurilor radioactive trebuie să demonstreze că impactul asupra sănătății oamenilor și asupra mediului din alte țări nu este mai mare decât cel considerat acceptabil pentru interiorul țării.

Art. 21. — În cazul activităților de gospodărire a deșeurilor radioactive care pot avea impact asupra sănătății oamenilor și asupra mediului din alte țări trebuie asigurat schimbul de informații cu autoritățile competente din țările respective privind emisiile normale și potențiale de efluenți radioactivi și migrările de radionuclizi, conform prevederilor legislației românești și ale convențiilor și acordurilor internaționale la care România este parte.

Art. 22. — Exportul de deșeuri radioactive este permis numai în state care au capacitatea tehnică și administrativă și structura de reglementare care să permită gospodărirea, respectiv depozitarea definitivă în condiții corespunzătoare standardelor internaționale.

Principiul 4: Protecția generațiilor viitoare

Art. 23. — Deșeurile radioactive trebuie să fie gospodărite astfel încât impactul estimat asupra generațiilor viitoare să nu depășească impactul considerat acceptabil în prezent.

Art. 24. — Importul surselor radioactive care conțin radionuclizi de viață lungă, având concentrația activității superioară valorilor care permit depozitarea definitivă la suprafața sau în apropierea suprafeței solului, este permis numai dacă există un angajament din partea producătorului sau a exportatorului privind acceptarea returnării în țara de origine a surselor după utilizare.

Art. 25. — Depozitarea definitivă a deșeurilor radioactive se poate face numai dacă este asigurată confinarea radionuclizilor, printr-un sistem multibarieră, care constă din forma deșeurilor, ambalaj, bariere ingineresti ale depozitului și bariere naturale corespunzătoare aflate pe amplasamentul depozitului definitiv.

Art. 26. — Prima barieră pentru a asigura confinarea radionuclizilor, reprezentată de forma deșeurilor, trebuie să fie compatibilă atât cu deșeurile și ambalajul, cât și cu mediul de depozitare.

Art. 27. — Depozitarea definitivă a deșeurilor radioactive într-un anumit depozit se poate face numai dacă activitatea totală și concentrația de activitate a deșeurilor radioactive sunt inferioare unor valori limită, stabilite pentru fiecare radionuclid în procesul de evaluare a securității, și aprobate de CNCAN prin autorizația depozitului.

Art. 28. — Valorile limită prevăzute la art. 27 sunt stabilite astfel încât să fie asigurate protecția sănătății oamenilor și protecția mediului la orice moment de timp.

Art. 29. — Deșeurile radioactive de viață lungă, având concentrația activității superioară valorilor care permit depozitarea definitivă la suprafața sau în apropierea suprafeței solului, pot fi depozitate definitiv în depozite geologice adânci, amenajate astfel încât să fie asigurate protecția sănătății oamenilor și protecția mediului la orice moment de timp.

Art. 30. — În evaluarea securității pentru amplasarea depozitului definitiv trebuie să se țină seama de prezența în zonă a resurselor naturale, a căror viitoare explorare sau exploatare ar putea avea efecte negative asupra capacității de reținere a depozitului definitiv.

Art. 31. — Depozitarea intermediară pe termen lung a deșeurilor radioactive se poate face numai dacă deșeurile sunt condiționate corespunzător, asigurându-se izolarea acestora pe durata depozitării intermediare.

Art. 32. — Condiționarea în vederea depozitării intermediare pe termen lung a deșeurilor radioactive trebuie realizată astfel încât să nu afecteze în mod negativ viitoarea depozitare definitivă a acestor deșeuri.

Art. 33. — Sistemul de evidență a gestionării deșeurilor radioactive trebuie să permită păstrarea tuturor informațiilor relevante privind deșeurile respective.

Art. 34. — Sistemul de evidență a deșeurilor radioactive trebuie conceput și realizat astfel încât să permită păstrarea informațiilor cel puțin pe durata cât deșeurile radioactive prezintă risc pentru sănătatea omului sau pentru mediu.

Principiul 5: Povara asupra generațiilor viitoare

Art. 35. — Deșeurile radioactive vor fi gospodărite în așa fel încât să nu impună o povară excesivă asupra generațiilor viitoare.

Art. 36. — (1) Responsabilitatea pentru realizarea activităților principale de gospodărire a deșeurilor radioactive produse în cadrul unei practici revine generațiilor care au beneficiat de pe urma practicii respective.

(2) Anumite activități limitate, cum ar fi continuarea controlului instituțional al unui depozit definitiv de deșeuri radioactive, pot fi trecute în responsabilitatea generațiilor viitoare.

(3) Responsabilitatea generației prezente include dezvoltarea tehnologiei, construirea și operarea instalațiilor de tratare și depozitare, asigurarea fondurilor necesare pentru gospodărirea deșeurilor radioactive, asigurarea controlului și a planurilor pentru gospodărirea deșeurilor radioactive.

Art. 37. — Planificarea în timp și implementarea depozitării definitive a diverselor tipuri de deșeuri radioactive depind de factori științifici, tehnici, sociali și economici, cum ar fi disponibilitatea, acceptabilitatea, caracterizarea și amenajarea unor amplasamente potrivite și scăderea nivelului de radioactivitate și al generării căldurii pe durata depozitării intermediare.

Art. 38. — Gospodărirea deșeurilor radioactive trebuie, pe măsura posibilului, să nu se bazeze pe aranjamente sau acțiuni instituționale îndelungate, deși generațiile viitoare pot decide să utilizeze asemenea aranjamente, de exemplu pentru a monitoriza depozitele definitive de deșeuri radioactive sau pentru a recupera deșeurile radioactive după ce a avut loc închiderea depozitului definitiv.

Principiul 6: Cadrul legislativ național

Art. 39. — Deșeurile radioactive trebuie gestionate într-un cadru legislativ național care să prevadă alocarea clară a responsabilităților și prevederi pentru independența funcțiilor de reglementare.

Art. 40. — (1) Practicile care implică gospodărirea deșeurilor radioactive necesită autorizare din partea CNCAN, conform prevederilor reglementărilor specifice.

(2) Cerințele pentru autorizarea practicilor care implică gospodărirea deșeurilor radioactive sunt prevăzute în Legea nr. 111/1996, în NFSR și în reglementările specifice.

(3) Repartizarea responsabilităților și stabilirea surselor financiare destinate susținerii și realizării activităților de gospodărire a deșeurilor radioactive, inclusiv a combustibilului nuclear uzat sunt prevăzute în Ordonanța Guvernului nr. 11/2003 privind gestionarea combustibilului nuclear uzat și a deșeurilor radioactive, inclusiv depozitarea finală, aprobată cu modificări prin Legea nr. 320/2003.

Principiul 7: Controlul generării deșeurilor radioactive

Art. 41. — Generarea deșeurilor radioactive trebuie menținută la nivelul minim practic posibil.

Art. 42. — Minimizarea generării deșeurilor radioactive trebuie să fie asigurată, atât ca volum, cât și ca activitate, prin proiectare corespunzătoare și prin practici adecvate de operare și dezafectare.

Art. 43. — În scopul îndeplinirii cerinței prevăzute la art. 42, este necesar, între altele, să se asigure:

- a) selecționarea și controlul materialelor;
- b) reciclarea și re folosirea materialelor, inclusiv prin eliberarea de sub cerințele de autorizare;
- c) implementarea procedurilor adecvate de operare, inclusiv a celor referitoare la caracterizarea din punct de vedere fizic, chimic și radiologic a deșeurilor și la sortarea diverselor tipuri de materiale și deșeuri.

Principiul 8: Interdependențele referitoare la generarea și gospodărirea deșeurilor

Art. 44. — Interdependențele referitoare la generarea și gospodărirea deșeurilor trebuie luate în considerare în mod adecvat.

Art. 45. — În vederea îndeplinirii cerinței prevăzute la art. 44:

- a) decizia privind o anumită etapă a gospodării deșeurilor radioactive trebuie luată numai după ce au fost analizate implicațiile asupra etapelor ulterioare, inclusiv eventualitatea închiderii unei viitoare alternative, precum și consecințele privind generarea de deșeuri suplimentare;
- b) la luarea deciziei privind o anumită etapă a gospodării deșeurilor radioactive sau o anumită operațiune care generează deșeuri radioactive, trebuie optimizate securitatea și eficacitatea gospodării deșeurilor, luându-se în considerare, între altele, identificarea căilor de generare a deșeurilor, caracterizarea deșeurilor și implicațiile privind transportul deșeurilor radioactive;
- c) decizia trebuie să fie luată cu evitarea unor cerințe care ar putea compromite securitatea operațională sau securitatea în etapele ulterioare.

Principiul 9: Securitatea instalațiilor

Art. 46. — Securitatea instalațiilor pentru gospodărirea deșeurilor radioactive trebuie să fie asigurată corespunzător pentru toată durata de viață a acestora.

Art. 47. — În vederea îndeplinirii cerinței prevăzute la art. 46, trebuie demonstrat, în procesul de autorizare a amplasării, proiectării, construcției, punerii în funcțiune, operării și dezafectării instalației sau închiderii depozitului definitiv de deșeuri radioactive, că este asigurată securitatea lucrătorilor, populației și a mediului, inclusiv prin prevenirea accidentelor și limitarea consecințelor acestora, dacă totuși se produc.

Art. 48. — Selectarea amplasamentului unei instalații pentru gospodărirea deșeurilor radioactive, în special în cazul unui depozit definitiv de deșeuri radioactive, trebuie să țină seama de toți factorii relevanți care pot afecta securitatea instalației sau care pot fi afectați de instalație.

Art. 49. — Proiectarea, construcția, operarea și activitățile desfășurate în timpul dezafectării unei instalații sau închiderii unui depozit definitiv trebuie să asigure și să mențină, după caz, un nivel adecvat de protecție pentru a limita posibilele impacturi radiologice.

Art. 50. — Pe toată durata de viață a instalațiilor de gospodărire a deșeurilor radioactive:

- a) sistemul de management al calității trebuie să corespundă cerințelor CNCAN;
- b) pregătirea personalului instalațiilor respective trebuie să fie menținută la un nivel corespunzător.

Art. 51. — Pe toată durata de viață a instalațiilor de gospodărire a deșeurilor radioactive trebuie să fie realizate

evaluări periodice de securitate, pentru a fi analizate securitatea și impactul asupra mediului.

CAPITOLUL V

Strategia de gospodărire a deșeurilor radioactive

Art. 52. — (1) Gospodărirea în siguranță a deșeurilor radioactive se face în conformitate cu prevederile strategiei naționale pe termen mediu și lung privind gestionarea combustibilului nuclear uzat și a deșeurilor radioactive, inclusiv depozitarea finală și dezafectarea instalațiilor nucleare, denumită în continuare *strategie națională*.

(2) Strategia națională prevăzută la alin. (1) este stabilită de către Agenția Națională pentru Deșeuri Radioactive, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 11/2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 320/2003.

Art. 53. — (1) Titularii de autorizații pentru instalații nucleare și radiologice, care produc sau dețin deșeuri radioactive, precum și titularii de autorizații pentru stații de tratare a deșeurilor radioactive sau pentru depozite de deșeuri radioactive trebuie să prezinte la CNCAN:

- a) strategia pe termen mediu și lung privind activitatea proprie, care trebuie să fie în concordanță cu strategia națională de gospodărire a deșeurilor radioactive, prevăzută la art. 52;
- b) evaluarea costurilor implicate de implementarea strategiei proprii;
- c) dovada disponibilității fondurilor pentru acoperirea costurilor identificate la lit. b).

(2) Strategia proprie prevăzută la alin. (1) trebuie stabilită în conformitate cu principiile și cerințele prevăzute în prezentele norme și trebuie să fie în acord cu prevederile strategiei naționale.

(3) Strategia și evaluarea costurilor vor fi revizuite ori de câte ori apar modificări importante la nivelul strategiei naționale de gospodărire a deșeurilor radioactive, la nivelul cerințelor de reglementare sau în ceea ce privește cerințele tehnice.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 54. — Prezentele norme intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 55. — Autorizațiile eliberate de CNCAN unităților implicate în gospodărirea deșeurilor radioactive rămân valabile până la data expirării lor.

Art. 56. — Titularii de autorizație pentru instalații nucleare și radiologice, care produc sau dețin deșeuri radioactive, precum și titularii de autorizație pentru stații de tratare a deșeurilor radioactive sau pentru depozite de deșeuri radioactive, valabile la data intrării în vigoare a prezentelor norme, trebuie să se încadreze în prevederile prezentelor norme în termen de cel mult 18 luni.

Art. 57. — Titularii de autorizație pentru instalații nucleare și radiologice, care produc sau dețin deșeuri radioactive, precum și titularii de autorizație pentru stații de tratare a deșeurilor radioactive sau pentru depozite de deșeuri radioactive trebuie să notifice la CNCAN, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentelor norme, despre măsurile stabilite în vederea conformării cu cerințele art. 56.

Art. 58. — Nerespectarea prevederilor prezentelor norme atrage, după caz, sancționarea administrativă, contravențională sau penală, conform legii.

**ETAPELE DE BAZĂ
în gospodărirea deșeurilor radioactive**

1. Etapele gospodării deșeurilor radioactive sunt: pretratarea, tratarea, condiționarea, depozitarea intermediară, depozitarea definitivă.

2. Gospodărirea deșeurilor radioactive consideră etapele de bază ca părți ale unui sistem total, de la generare până la depozitarea definitivă.

3. Deoarece deciziile luate într-o etapă pot închide alternative în alte etape, în timpul planificării, proiectării, construcției, operării și dezafectării instalațiilor implicate în gospodărirea deșeurilor radioactive, trebuie asigurată interdependența dintre toate etapele.

4. Etapele gospodării deșeurilor radioactive pot fi aplicate în funcție de tipul acestora.

5. Deșeurile radioactive trebuie caracterizate în scopul determinării proprietăților lor fizice, chimice și radiologice și în scopul de a facilita păstrarea înregistrărilor și a acceptabilității lor de la o etapă la alta. Caracterizarea se poate realiza, de exemplu, în scopul separării (segregării) materialelor excluse sau a celor reutilizabile ori datorită metodei de depozitare sau pentru asigurarea conformității coletelor cu deșeurile cu cerințele de depozitare intermediară și depozitare definitivă. Gospodărirea deșeurilor radioactive trebuie să ia în considerare și implicațiile transportului de deșuri radioactive.

6. *Pretratarea* reprezintă totalitatea operațiunilor care au loc după generarea deșeurilor, înaintea tratării. Pretratarea constă în una sau mai multe operații: colectare, sortare, neutralizare și decontaminare și poate include și o perioadă de depozitare intermediară.

7. Prima etapă a pretratării se face la producătorul deșeurilor, care, în orice caz, trebuie să asigure colectarea și sortarea deșeurilor pe care le produce.

8. Ulterior, deșeurile radioactive sunt transferate la unități specializate unde se continuă pretratarea sau se trece la tratare.

9. Pretratarea este extrem de importantă deoarece asigură în multe cazuri cea mai bună oportunitate de sortare, de exemplu, pentru reciclare sau pentru depozitare ca deșuri neradioactive când conțin cantități de materiale radioactive excluse de la regimul de control.

De asemenea, această etapă asigură oportunitatea de sortare a deșeurilor radioactive, de exemplu, pentru depozitarea la suprafață sau pentru depozitarea geologică.

10. *Tratarea deșeurilor radioactive* include acele operațiuni făcute cu intenția de a asigura securitatea acestora sau din motive economice, realizate prin schimbarea caracteristicilor acestora.

11. Conceptele de bază ale tratării sunt reducerea volumului, eliminarea radionuclizilor sau schimbarea compoziției. Exemple de astfel de operațiuni sunt: incinerarea deșeurilor combustibile, compactarea deșeurilor solide uscate, evaporarea, filtrarea sau tratarea cu schimbători de ioni a deșeurilor lichide, precipitarea sau flocularea speciilor chimice. Cel mai des, pentru decontaminarea avansată a deșeurilor lichide, se utilizează procese combinate. Acestea pot conduce la producerea de deșuri secundare ce necesită gospodărire separată: cartușe filtrante, rășini uzate, șlam etc.

12. *Condiționarea deșeurilor radioactive* implică acele operațiuni care transformă deșeurile radioactive într-o formă potrivită pentru manipulare, transport, depozitare intermediară și depozitare definitivă. Operațiunile pot include imobilizarea deșeurilor radioactive, plasarea deșeurilor în containere și ambalarea suplimentară. Cea mai comună metodă de imobilizare include solidificarea deșeurilor de joasă și medie activitate, de exemplu, în ciment sau bitum, sau vitrifierea deșeurilor înalt active în matrice de sticlă. Deșeurile imobilizate pot fi ambalate în containere, de la butoaie standard de 200 litri la containere cu construcție complicată, aceasta depinzând de natura radionuclizilor și a concentrației acestora. În multe cazuri tratarea și condiționarea pot avea loc în strânsă legătură una cu cealaltă.

13. *Depozitarea intermediară a deșeurilor radioactive* implică menținerea deșeurilor radioactive astfel încât:

a) să fie asigurată izolarea, protecția populației și a mediului și monitorizarea;

b) să fie asigurate acțiuni, cum ar fi: tratarea, condiționarea și depozitarea definitivă.

În unele cazuri depozitarea intermediară poate fi practică din considerente tehnice, cum ar fi:

(i) stocarea deșeurilor de viață scurtă pentru asigurarea dezintegrării și apoi eliberarea nerestrictivă;

(ii) stocarea deșeurilor înalt active din considerente termice înainte de depozitarea geologică.

În unele cazuri depozitarea intermediară poate fi practică din considerente economice sau politice.

14. *Depozitarea definitivă* este ultima etapă din sistemul de gospodărire a deșeurilor radioactive. Aceasta constă, în principal, în plasarea deșeurilor radioactive în instalații de depozitare cu asigurarea unei securități rezonabile, fără intenția de a fi mutate și fără a asigura supravegherea și întreținerea pe termen lung. Securitatea este, în principal, realizată prin concentrare și reținere care implică izolarea deșeurilor radioactive condiționate în depozitul definitiv.

15. Izolarea este realizată prin plasarea de bariere în jurul deșeurilor radioactive în scopul reducerii eliberării radionuclizilor în mediul înconjurător. Barierele pot fi naturale sau ingineresti și sistemul de izolare poate consta în una sau mai multe bariere. Un sistem multibariere asigură o izolare mai bună și asigură că orice eliberare de radionuclizi în mediul înconjurător va avea loc la un nivel acceptabil scăzut.

Barierele pot asigura o reținere absolută pentru o perioadă, așa cum ar fi containerul cu pereți metalici, sau pot întârzia eliberarea materialelor radioactive în mediul înconjurător, așa cum ar fi materialele de umplutură sau roca gazdă. În timpul perioadei când deșeurile radioactive sunt reținute printr-un sistem de bariere, radionuclizii din deșuri se vor dezintegra. Sistemul de bariere este proiectat conform opțiunii de depozitare alese și matricii de depozitare.

16. Depozitarea definitivă cuprinde și eliberarea efluenților în mediul înconjurător în limitele autorizate, cu dispersie ulterioară. Aceasta este considerată potrivită numai pentru cantități limitate din anumite deșuri.

DEFINIȚII

a) *Barieră* — obstacol fizic care previne sau întârzie mișcarea (migrarea) radionuclizilor sau a altor materiale între componentele unui sistem, de exemplu ale unui depozit de deșeuri. În general, o barieră poate fi o barieră inginerescă sau naturală.

b) *Barieră multiplă* — două sau mai multe bariere naturale ori ingineresti.

c) *Coletul cu deșeuri* — produsul rezultat în urma condiționării care include forma deșeurii, containerul și orice barieră internă (de exemplu, materiale absorbante sau ecrane), pregătit în conformitate cu cerințele pentru manipulare, transport, depozitare intermediară și/sau depozitare definitivă.

d) *Combustibil uzat* — combustibil iradiat fără intenția de a mai fi utilizat în această formă (stare).

e) *Condiționare* — operațiunea prin care se produce coletul cu deșeuri, corespunzător pentru manipulare, transport, depozitare intermediară și/sau depozitare definitivă. Condiționarea poate include conversia deșeurii într-o formă solidă, includerea deșeurii într-un container și includerea acestuia într-un supraambalaj.

f) *Control instituțional* — controlul zonei amplasamentului depozitului definit de deșeuri radioactive după închiderea acestuia, realizat de către o instituție sau autoritate desemnată prin lege, care include monitorizarea, supravegherea, lucrări de remediere și controlul utilizării terenului.

g) *Depozit definitiv* — instalație nucleară în care sunt depozitate definitiv deșeurile radioactive fără intenția de a fi recuperate.

h) *Depozitare definitivă* — amplasarea și păstrarea deșeurilor radioactive într-un depozit amenajat sau o anumită locație fără intenția de a fi recuperate. Termenul de depozitare definitivă include și eliberările directe, aprobate, de efluenți radioactivi în mediu. În afara termenului de depozitare definitivă se utilizează cu sens echivalent termenul dispunere finală.

i) *Depozitare intermediară* — plasarea deșeurilor radioactive într-o instalație nucleară în scopul izolării, protecției mediului și controlului de către personal, cu intenția de a fi recuperate. Se utilizează cu sens echivalent termenul stocare intermediară.

j) *Deșeuri de viață lungă* — deșeuri conținând radionuclizi cu timp de înjumătățire mai mare de 30 de ani, în cantități și/sau concentrații superioare valorilor stabilite de CNCAN, pentru care se impune izolarea de biosferă.

k) *Deșeuri excluse* — deșeuri radioactive eliberate de sub regimul de autorizare conform nivelurilor de eliberare de sub regimul de autorizare aprobate de CNCAN.

l) *Dezafectare* — totalitatea activităților necesare a se desfășura la o instalație nucleară sau radiologică oprită definitiv, alta decât depozitul definitiv, în vederea eliberării nerestrictive sau utilizării amplasamentului.

m) *Dispersie* — efectul rezultat din procese, cum ar fi: transportul, difuzia sau amestecarea deșeurilor ori efluenților în apă sau în aer.

n) *Eliberare în mediu* — eliminarea planificată și controlată a radionuclizilor în mediu, care întrunește toate condițiile impuse de autoritatea competentă din domeniul nuclear.

o) *Forma deșeurii* — deșeu radioactiv în forma sa fizică și chimică, care rezultă după tratare și/sau condiționare înainte de ambalare (produs solid). Forma deșeurii este o componentă a coletului cu deșeuri radioactive.

p) *Gospodărirea deșeurilor radioactive* — totalitatea activităților administrative și operaționale care sunt implicate în manipularea, transportul, pretratarea, tratarea, condiționarea, depozitarea intermediară și depozitarea definitivă a deșeurilor rezultate din instalații nucleare. Termenul de gospodărire a deșeurilor radioactive se referă și la gospodărirea combustibilului nuclear ars, pentru care nu se prevede o altă utilizare. În afara termenului de gospodărire a deșeurilor radioactive se utilizează, cu sens echivalent, termenul de gestionare a deșeurilor radioactive.

q) *Imobilizare* — conversia deșeurilor într-o matrice prin solidificare, fixare sau încapsulare în scopul reducerii riscului de migrare ori dispersie în timpul manipulării, transportului, stocării și depozitării.

r) *Închiderea depozitului definitiv* — starea sau acțiunea asupra depozitului definitiv la sfârșitul vieții de funcționare. Un depozit definitiv devine închis, în general după umplerea completă, prin acoperirea (astuparea) în cazul depozitelor de suprafață, prin umplerea cu materialul de umplură și/sau închiderea (sigilarea) în cazul depozitelor geologice, urmată de finalizarea activităților oricărei structuri anexe.

s) *Migrare* — mișcarea materialelor prin diferite medii, datorată curgerii fluidelor.

t) *Monitorizare* — măsurări de parametri radiologici sau neradiologici, în vederea evaluării sau controlului expunerii și interpretarea acestor măsurători. Monitorizarea poate fi continuă sau discontinuă.

u) *Pretratare* — oricare dintre sau toate operațiile anterioare tratării, cum ar fi: colectarea, sortarea, neutralizarea și decontaminarea.

v) *Remedierea mediului* — acțiunea de corectare sau curățare a amplasamentelor contaminate radioactiv, în care este posibilă existența și a altor substanțe periculoase.

w) *Termen lung* — în contextul prezentelor norme:

1. pentru depozitare intermediară: peste 20 de ani;
2. pentru depozitare definitivă: perioadă care depășește durata prevăzută pentru controlul instituțional.

x) *Tratare* — operațiile efectuate în scopul creșterii securității sau din motive economice prin schimbarea caracteristicilor deșeurilor. Obiectivele tratării sunt: reducerea volumului, îndepărtarea radionuclizilor din deșeuri și schimbarea compoziției.

GUVERNUL ROMÂNIEI
COMISIA NAȚIONALĂ PENTRU CONTROLUL ACTIVITĂȚILOR NUCLEARE

O R D I N

pentru aprobarea Normelor privind eliberarea de sub regimul de autorizare a materialelor rezultate din practici autorizate în domeniul nuclear

În conformitate cu prevederile:

- Legii nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță a activităților nucleare, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 1.627/2003 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare,

președintele Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele privind eliberarea de sub regimul de autorizare a materialelor rezultate din practici autorizate în domeniul nuclear, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Normele prevăzute la art. 1 intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — Direcția radiații ionizante, Direcția radioprotecție și deșeuri radioactive, Direcția reactori nucleari, Direcția controlului calității, Direcția materiale speciale din cadrul Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Președintele Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare,

Lucian Biro

București, 31 martie 2004.

Nr. 62.

ANEXĂ

N O R M E

privind eliberarea de sub regimul de autorizare a materialelor rezultate din practici autorizate în domeniul nuclear

CAPITOLUL I Scop și definiții

Art. 1. — Prezentele norme stabilesc nivelurile de eliberare de sub regimul de autorizare a materialelor provenite din practici autorizate în domeniul nuclear, potrivit prevederilor Legii nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță a activităților nucleare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 111/1996*.

Art. 2. — Prezentele norme completează prevederile Normelor fundamentale de securitate radiologică aprobate prin Ordinul președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare nr. 14/2000, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 404 și 404 bis din 29 august 2000.

Art. 3. — În scopul aplicării prezentelor norme, pe lângă termenii și expresiile care se definesc în *Legea nr. 111/1996* și în Normele fundamentale de securitate radiologică, în prezentele norme mai sunt utilizați termeni și expresii specifice, ale căror definiții sunt redată în anexa nr. 1 la prezentele norme.

CAPITOLUL II Domeniul de aplicabilitate

Art. 4. — (1) Prezentele norme se aplică eliberării de sub regimul de autorizare a materialelor rezultate în cadrul practicilor autorizate în domeniul nuclear.

(2) Prezentele norme se aplică și la eliberarea materialelor rezultate în urma unei intervenții referitoare la expuneri cronice.

Art. 5. — (1) Prezentele norme nu se aplică eliberării de sub regimul de autorizare a materialelor rezultate din practicile de minerit și preparare a minereurilor de uraniu și toriu și din practicile de fabricare a combustibilului nuclear, pentru care nivelurile de eliberare de sub regimul de autorizare sunt prevăzute în reglementările specifice practicilor respective.

(2) Prezentele norme nu se aplică eliberării în mediu de efuenți radioactivi lichizi sau gazoși, pentru care limitele

derivate de emisie se stabilesc conform prevederilor Normelor fundamentale de securitate radiologică.

CAPITOLUL III Obiectivul prezentelor norme

Art. 6. — (1) Obiectivul prezentelor norme este reglementarea scoaterii de sub control a materialelor provenite din activități nucleare, astfel încât conținutul de radioactivitate al materialelor respective să nu implice riscuri semnificative pentru populație și mediu.

(2) Se consideră că eliberarea de sub regimul de autorizare a unor materiale nu prezintă riscuri pentru populație sau mediu dacă, în urma analizării căilor de expunere, rezultă că este puțin probabil ca doza anuală efectivă angajată de orice persoană din populație în urma eliberării respective de sub regimul de autorizare să depășească 10 μ Sv și este practic imposibil ca doza anuală respectivă să depășească 100 μ Sv.

CAPITOLUL IV Nivelurile de eliberare de sub regimul de autorizare a materialelor rezultate din practici autorizate sau intervenții referitoare la expuneri cronice

Art. 7. — (1) Eliberarea de sub regimul de autorizare poate fi necondiționată sau condiționată.

(2) Materialele eliberate necondiționat de sub regimul de autorizare pot fi folosite în continuare fără restricții.

(3) Materialele eliberate condiționat de sub regimul de autorizare pot fi reciclate/reutilizate numai în conformitate cu condițiile de eliberare.

Art. 8. — Nivelurile de eliberare de sub regimul de autorizare se referă la concentrația activității masice și la contaminarea superficială.

Art. 9. — (1) Materialele care îndeplinesc cerințele de excludere prevăzute în anexa nr. 2 la Normele fundamentale de securitate radiologică pot fi eliberate necondiționat de sub regimul de autorizare conform prevederilor art. 13 din prezentele norme.

(2) Materialele solide care nu îndeplinesc cerințele de excludere prevăzute în anexa nr. 2 la Normele fundamentale de securitate radiologică, dar care îndeplinesc prevederile anexei nr. 2 la prezentele norme, pot fi eliberate necondiționat de sub regimul de autorizare conform prevederilor art. 13 din prezentele norme, numai după ce titularul de autorizație a obținut:

a) autorizația Ministerului Sănătății prevăzută la art. 38 alin. (1) din Legea nr. 111/1996;

b) aprobarea Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare, denumită în continuare *CNCAN*, privind utilizarea valorilor obținute conform prevederilor anexei nr. 2 ca niveluri de eliberare necondiționată de sub regimul de autorizare pentru materialele respective.

Art. 10. — (1) Nivelurile de eliberare condiționată de sub regimul de autorizare, precum și condițiile pentru eliberare se aprobă de către *CNCAN*, de la caz la caz, la propunerea titularului de autorizație care deține materialele respective.

(2) În cazul în care eliberarea condiționată de sub regimul de autorizare a materialelor rezultate din practici autorizate sau din intervenții referitoare la expuneri cronice nu exclude posibilitatea introducerii ulterioare a materialelor respective în circuitul economic și social, în vederea utilizării sau consumului de către populație, *CNCAN* va emite aprobarea prevăzută la alin. (1) numai după ce titularul de autorizație a obținut în prealabil autorizația Ministerului Sănătății, prevăzută la art. 38 alin. (1) din Legea nr. 111/1996.

(3) Pentru materialele solide, nivelurile de eliberare condiționată de sub regimul de autorizare se stabilesc atunci când, datorită unor circumstanțe speciale, cum ar fi cunoașterea precisă a destinației viitoare a materialului ce urmează a fi eliberat de sub regimul de autorizare sau dimensiunea redusă a volumului ori suprafeței materialului respectiv, este posibilă relaxarea nivelurilor de eliberare necondiționată.

(4) Pentru materialele lichide sau gazoase, altele decât efluenții radioactivi, nivelurile de eliberare condiționată de sub regimul de autorizare trebuie să fie stabilite pe baza unor scenarii conservative și numai în condițiile cunoașterii precise a destinației viitoare a materialelor respective.

CAPITOLUL V

Verificarea respectării nivelurilor de eliberare de sub regimul de autorizare

Art. 11. — Verificarea de către titularul de autorizație a respectării nivelurilor de eliberare de sub regimul de autorizare se face utilizând următoarele metode, după caz:

a) măsurări directe ale materialelor ce urmează a fi eliberate;

b) măsurări de laborator asupra unor probe reprezentative;

c) utilizarea unor factori de scalare deduși în mod corespunzător;

d) alte metode acceptate de *CNCAN*.

Art. 12. — Strategia de măsurare cuprinde cel puțin următorii pași:

a) gruparea materialelor ce urmează a fi măsurate în vederea eliberării, în așa fel încât să fie asigurată omogenitatea acestora atât în ceea ce privește compoziția materialelor, cât și în ceea ce privește originea acestora (pentru a se asigura omogenitatea spectrului de radionuclizi);

b) evaluarea spectrului de radionuclizi pentru materialele ce urmează a fi eliberate, prin analiza probelor, ținându-se cont de toate informațiile disponibile privind istoria operațională a materialului;

c) selectarea metodei (metodelor) de măsurare potrivite pentru a se demonstra respectarea nivelurilor de eliberare;

d) alegerea instrumentelor de măsurare potrivite și etalonarea lor corespunzătoare;

e) stabilirea procedurilor de măsurare, evidență și raportare.

Art. 13. — (1) Eliberarea de sub regimul de autorizare poate fi efectuată numai după ce a fost aprobată de *CNCAN*.

(2) Aprobarea de către *CNCAN* a eliberării de sub regimul de autorizare se acordă numai dacă titularul de autorizație a demonstrat că metodele, strategia, instrumentele și procedurile utilizate pentru măsurare garantează că nivelurile de eliberare sunt respectate.

(3) Aprobarea de către *CNCAN* a eliberării de sub regimul de autorizare se face:

a) în cadrul procesului de autorizare;

b) ulterior autorizării, prin emiterea aprobării de eliberare de sub regimul de autorizare, pe baza documentației înaintate de titularul de autorizație.

CAPITOLUL 6

Controlul conformității și managementul calității

Art. 14. — În cazul eliberărilor condiționate, titularul de autorizație trebuie să verifice permanent îndeplinirea condițiilor de eliberare.

Art. 15. — (1) Titularul de autorizație trebuie să raporteze periodic *CNCAN* tipurile și cantitățile de materiale eliberate de sub regimul de autorizare.

(2) În cazul eliberărilor condiționate, raportul prevăzut la alin. (1) trebuie să cuprindă și modul de îndeplinire a condițiilor de eliberare.

(3) Periodicitatea raportării prevăzute la alin. (1) și (2) este, dacă autorizația, respectiv aprobarea de eliberare de sub regimul de autorizare, prevăzută la art. 13 alin. (3), nu prevede altfel, de un an.

Art. 16. — (1) Toate activitățile pe care titularul de autorizație, deținător al materialelor ce urmează a fi eliberate de sub regimul de autorizare, sau orice altă persoană legal constituită, autorizată de *CNCAN*, urmează a le desfășura pentru a verifica respectarea nivelurilor de eliberare de sub regimul de autorizare și a condițiilor de eliberare vor fi efectuate în cadrul unui sistem corespunzător de management al calității.

(2) În stabilirea cerințelor pentru sistemul de management al calității se va ține cont de cantitatea estimată de materiale ce urmează a fi eliberate și de complexitatea practicii din care provin materialele respective.

(3) Sistemul de management al calității trebuie, în particular, să acopere ținerea evidenței cantităților de materiale eliberate și a concentrațiilor activităților masice conținute de aceste materiale și/sau a contaminării superficiale a acestora, precum și, în cazul eliberării condiționate, ținerea evidenței îndeplinirii condițiilor de eliberare.

(4) Titularul de autorizație trebuie să revadă periodic metodele, strategia, instrumentele și procedurile utilizate pentru măsurare, pentru a se convinge că cerințele pentru efectuarea corectă a măsurărilor sunt respectate corespunzător.

(5) În cazul eliberărilor condiționate, titularul de autorizație trebuie să revadă, cu periodicitatea aprobată de *CNCAN* și ori de câte ori apar elemente noi, modul de stabilire a nivelurilor de eliberare condiționată, pentru a se convinge că scenariile de evaluare a dozelor maxime rămân conservative.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 17. — Îndeplinirea cerințelor privind eliberarea de sub regimul de autorizare, prevăzute în prezentele norme, nu îl absolvă pe titularul de autorizație de responsabilitatea sa de a îndeplini celelalte dispoziții ale legislației privind regimul materialelor, inclusiv al deșeurilor care au alte caracteristici periculoase.

Art. 18. — Prezentele norme intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

DEFINIȚII

a) *Eliberarea condiționată de sub regimul de autorizare* este procesul prin care materialele provenite din practici din domeniul nuclear sau rezultate în urma intervenției referitoare la expuneri cronice la radiații, având concentrațiile activității masice și contaminarea superficială inferioare nivelurilor de eliberare condiționată de sub regimul de autorizare stabilite/aprobate de CNCAN, sunt declarate libere pentru utilizare, cu anumite restricții, conform condițiilor pentru eliberarea respectivă.

b) *Eliberarea necondiționată de sub regimul de autorizare* este procesul prin care materialele provenite din practici din domeniul nuclear sau rezultate în urma intervenției referitoare

la expuneri cronice la radiații, având concentrațiile activității specifice masice și contaminarea superficială inferioare nivelurilor de eliberare necondiționată de sub regimul de autorizare, sunt declarate libere pentru utilizare nerestrictivă.

c) *Nivelurile de eliberare de sub regimul de autorizare* sunt valori limită ale concentrației activității masice sau ale contaminării superficiale, stabilite/aprobate de CNCAN pentru eliberarea de sub regimul de autorizare a materialelor provenite din practici din domeniul nuclear sau rezultate în urma intervenției referitoare la expuneri cronice la radiații. Nivelurile de eliberare diferă în funcție de tipul eliberării (necondiționată sau condiționată).

NIVELURILE

de eliberare necondiționată de sub regimul de autorizare a materialelor care nu îndeplinesc cerințele de excludere prevăzute în anexa nr. 2 la Normele fundamentale de securitate radiologică

1. Pentru materialele care nu îndeplinesc cerințele de excludere prevăzute în anexa nr. 2 la Normele fundamentale de securitate radiologică, dar pentru care titularul de autorizație a demonstrat că forma fizică, proprietățile fizico-chimice și cantitățile ce vor fi eliberate presupun că în orice scenariu rezonabil de încorporare cantitatea încorporată pe timp de un an prin inhalare de o persoană nu depășește 0,5 g, iar cantitatea încorporată pe timp de un an prin ingestie nu depășește 50 g, pot fi stabilite niveluri de eliberare necondiționată superioare.

2. Algoritmul de stabilire a noilor niveluri de eliberare necondiționată de sub regimul de autorizare este următorul:

a) se calculează valoarea:

$$\text{minimum} \left\{ \frac{1}{E_{\gamma} + 0,1E_{\beta}}, \frac{ALI_{inh}}{1.000}, \frac{ALI_{ing}}{100.000} \right\}, \quad (1)$$

unde E_{γ} și E_{β} sunt energiile efective în MeV pentru emisiile gama, respectiv beta ale radionuclidului, așa cum sunt prevăzute în Publicația nr. 38 a Comisiei Internaționale de Protecție Radiologică (ICRP), ALI_{inh} este cea mai restrictivă valoare a limitei anuale de încorporare prin inhalare pentru o persoană expusă profesional, exprimată în Bq, calculată pentru doza efectivă anuală de 20 mSv, utilizându-se valorile pentru coeficienții de doză efectivă prevăzuți în tabelul 4-C1 din anexa nr. 4 la Normele fundamentale de securitate radiologică, iar ALI_{ing} este cea mai restrictivă valoare a limitei anuale de încorporare prin ingestie pentru o persoană expusă profesional, exprimată în Bq, calculată pentru doza efectivă anuală de 20 mSv, utilizându-se valorile pentru coeficienții de doză efectivă prevăzuți în tabelul 4-C1 din anexa nr. 4 la Normele fundamentale de securitate radiologică;

b) se rotunjește valoarea calculată la un număr având nenulă numai prima cifră semnificativă;

c) se solicită la CNCAN, de către titularul de autorizație interesat, aprobarea utilizării valorii obținute conform lit. b) ca nivel de eliberare necondiționată de sub regimul de autorizare pentru concentrația activității, exprimată în Bq/g, și pentru contaminarea superficială, exprimată în Bq/cm², pentru materialele care îndeplinesc cerințele prevăzute la pct. 1;

d) se solicită Ministerului Sănătății, de către titularul de autorizație interesat, autorizația prevăzută la art. 38 alin. (1) din Legea nr. 111/1996 privind introducerea în circuitul economic și social a materialelor care îndeplinesc cerințele prevăzute la pct. 1 și al căror conținut radioactiv este inferior nivelurilor de eliberare necondiționată de sub regimul de autorizare, aprobate de CNCAN conform prevederilor lit. c).

Nota 1. Pentru radionuclizii care sunt precursori într-o serie de dezintegrare, se va considera că nucleul precursor este în echilibru cu descendenții săi de viață scurtă. Ca urmare, în calculul lui E_{γ} și E_{β} din formula (1) trebuie introdusă și contribuția descendenților respectivi.

Nota 2. În cazul unui amestec de radionuclizi, se consideră că sunt respectate nivelurile de eliberare necondiționată de sub regimul de autorizare, dacă este îndeplinită relația:

$$\sum_{i=1}^n \frac{C_i}{C_{Li}} < 1, \quad (2)$$

unde: C_i este concentrația radionuclidului i în materialul considerat, C_{Li} este nivelul de eliberare necondiționată de sub regimul de autorizare, iar n este numărul de radionuclizi din amestec.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro